

Rəhman ORXAN,
Respublikanın Əməkdar jurnalisti
tel.: (050) 250-07-26
e-mail: rahman_orxan@mail.ru

(əvvəli ötən sayımızda)

Yaşadığı Leyevarden şəhərində Azərbaycan diasporumuzun qərargahına çevrilən həmin ‘Ev’ Niderlandda rəsmi dövlət qeydiyyatından keçirilərək, bütün dövlət və ictimai təşkilatlar tərəfindən tanınır. Diqqətəlayiqdir ki, ‘Niderland-Azərbaycan Evi’ diaspor fəaliyyəti çərçivəsində həm ölkəmizin daxili və xarici siyasətini, həm mədəniyyətinə təbi liq edir, həm də Odlar Yurdunun

vətənpərvər kimi Elxana cəlb etmişdir və çoxdanlıdır ki, onuna hesablaşılır, ona ciddi və nüfuzlu ictimaiyyətçi, principial, fəal siyaset adamı, inam və etibar doğuran maraqlı bir tərefdaş kimi ehtiramla, rəğbətlə yanaşılır.

“Axı, bizim diasporumuz niyə fəal, təşəbbüskar və qətiyyətli olmamalıdır?”

Niderlandın bizim yaralı yeri miz olan Dağlıq Qarabağ, Azərbaycan-Ermənistən qarşıdurma-

Və bir axşam internetdə Vikipediya nəzər yetirərək, ermənilərin bu ölkədə nə vaxtdan yaşadıqları və bu mənəviyyatsız “örtötükünlərin” öz murdar ayaqlarını Niderlanda nə vaxt basdıqları ilə maraqlanmalı olur. Və o, ermənilərin “Bibliya”ya öz uydurma adlarını və tarixlərini sonradan rüşvət hesabına daxil etdirdikləri kimi Vikipediya da el uzadıb, özlerinin Hollanda ilə əlaqələrini də saxtakarlıqla “qədimləşdirmələri” faktı ilə üzləşir. Özlerini dünyadan qədim xalqlarından hesab edən o vətənsizlər, yurdunuvası olmayan ünsürlər hardansa “azib”, guya bu Avropa ölkəsinə də çoxdan - hələ... XIII əsrə gəlib çıxıblmış. Bu, qətiyyən inançlı olmasa da, ticaret firildaqla-

batlara əl atmaları Elxanı məhz vətənpərvər bir azərbaycanlı kimi hədsiz narahat etdiyindən, ölkəmizin ordakı diaspor hərəkatına qoşulmağa və onu daha da gücləndirməye sövg etmişdi. Erməni riyakarlıqlarına dözməyi, laqeyd olmayı bacarmayaq və onlara qarşı mübarizədən kənar da qalmağı özünə siğışdırma raq, bilavasitə, həm də bütünlükə diaspor hərəkatının içində olmağa, doğma xalqımıza bütün varlığıyla xidmət etməyə üstünlük vermiş və digər qayğıları onun üçün artıq arxa plana keçmişdi. Və beləliklə o, məhz qürbətə - Niderlandda özünü, vətənpərvər Elxanı keşf etdi. Müselmanların çox az - cəmi 4,4 % olduğu həmin ölkəyə yaxşı dolanışq, rahat yaşıyış, qazanc üçün getsə də, Vətən həsrəti, Vətən məhbəbəti özündə asılı olmadan o ilkin istəkləri kölgədə qoydu.

İsporumuzun ön cərgəsində

Doğma Azərbaycandan uzaqlarda vətən ağrılarına duruş getirməyin mümkün olmadığını Elxan Mirhəsimalı hər il 20 Yanvar, Qaradağlı və Xocalı qırğınları, Şuşa, Laçın... itkisi günlərində bütün dəhşətləri ilə, acı sarsıntıları öz üzərində duyar. Qürbət diyarda vətən ağrı-acılarını ilk dəfə Xocalı soyqırımı günündə diasporumuzun bütün dünyaya etiraz olaraq keçirdiyi yürüsdə kəskinliyi ilə hiss edib, kövrəsə də, Azərbaycan bayrağını qururla başı üzərinə qaldıraraq, böyük Vətən sevgisi ilə qətiyyətə addimlamişdi. Ondan olsayıdı, 20 Yanvar, Xocalı faciələrimizi, minlərlə günahsız həmvətənlərimizin erməni faşistləri tərəfindən amansızcasına qətlə yetirilmələrini, yüzlərə şəhər və kəndimizin ‘xaç yürüyü’ ilə viran qoyulmasını bilerəkdən görmək istəməyən, riyakarlıqla susan qeyri-müsəlman dövlətlərin başçılarının boyunlarını qılıncdan keçirərdi. Ancaq çox heyf ki, bu, real olmayan istəkdən başqa bir şey deyildir. İndi gücü yalnız ona çatır ki, Niderlandda yaşayan yuzlərlə həmvətənimizi başına yiğib, erməni-xristian birləşmələrinə qarşı ideoloji mübarizə aparsın, Azərbaycanın son 30 illik ölümlü-itimli tarixini, bəşəriyyətə düşmən kəsilmiş erməni faşizminin əsl mahiyyətini kar olmuş qulaqlara çatdırı bilsin.

(davamı gelən sayımızda)

Sumqayıtin yetirməsi Vətəndən uzaqlarda da Vətənlədir

tarixi, o cümlədən Qarabağ haqqında həqiqətləri, Azərbaycanın tolerant, sülhsevər bir ölkə olduğunu yerli əhaliyə müxtəlif görüşlərdə və televiziya vasitəsilə çatdırır, mətbuatda ardıcıl olaraq materiallar dərc etdirir. Bu istiqamətdə görülən işlər sırasında aparıcı partiyaların liderləri ilə keçirilən görüşlər, aparılan fikr mübadiləsi və müzakirələr, 50-dən çox yerli təşkilatlarla e-mail və sosial şəbəkələr vasitəsilə edilən yazışmalar, Heydər Əliyev Fonduñun vitse-prezidenti Leyla Əliyevanın “Xocalıya ədaləti” kampaniyası çərçivəsində keçirilən video-konfranslar, fotosərgilər, Azərbaycan mədəniyyəti və milli mətbəximizlə bağlı təşkil edilən tədbirlər və s. mühüm rol oynayır. Erməni faşizminə, Xocalı soyqırımına qarşı vaxtaşırı etiraz aksiyalarının təşkili də bu diaspor təşkilatımızın mühüm fəaliyyət sahəsinə daxildir.

Təqdirəlayiqdir ki, artıq o uzaq diyarda çox yaxşı bilirlər ki, həmin ölkədə Azərbaycanın çox fəal diasporu var və onun başında bacarıqlı bir təşkilatçı dayanır. Niderlandda erməni diasporuna, onların şovinist, təxribatçı planlarına qarşı qətiyyətlə, inadkarlıqla, əsaslandırılmış arqumentlərlə mübarizəsi ölkənin aparıcı partiyalarının da diqqətini çilçin bir

sında neytral mövqə tutduğunu, sakit bir ölkə olduğunu düşünsə də, bu Avropa ölkəsinə köcdüyü heç bir il olmamış yaşadıgi Leyevarden şəhərində də ermənilərin az olmadığını və “dinc durmadıq-

rını, alib-aldatmağı, nə yolla olursa-olsun, pul qazanmayı böyük hiyəlegərlilik bacaran ermənilər yəqin ki nə vaxtsa (ancaq XIII əsrde yox, çox sonralar) müxtəlif ölkələrdən, ola bilsin ki, Azərbaycandan da dəyer-dəyməzinə alındıqları, çırılışdırıldıqları xalçaları, ipəyi, pambıçı, boyası vəsítələrini və s. Niderlanda daşımaga başlayaraq, ticarət əlaqələri qurmağa nail olmuşlar. Hətta Vikipediyada açıq-ashar saxtakarlıqla qeyd olunur ki, guya onlar - tarixi, yaradışı hər zaman şübhə doğuran bu mənəfur kütlə Amsterdamda dölfətdən ayrı, müstəqil erməni icması yaradıblarmış. Guya hələ 1713-cü ildən nə səbəbdən (dahil alman filosof-mütəfəkkiri K. Marksın dostu, görkəmli tədqiqatçı F. Engelsin de ‘üzüylərləqlərinə’ yaxşı bələd olduğu ‘axçı’lərin - erməni gözəllərinin utopik ‘böyük Ermənistən’ namının ‘fədakar xidmətləri’ hesabına) onlara özlerinin kilsələrini yaratmağa da icazə verilibmiş. Yalnız bələ bir faktı inanmaq olar ki, əgər onlar həmin dövrədə doğrudan da Hollandiyada olublarsa da, məşhur fransız sərkərdəsi B. Napoleo-

mini yalnız böyük xalqlara itastkarlıqla görən o köçəri, mənəfur milletin Niderlanda əsas axını Hindoeziyadan, Türkiyədən, Livan-dan, İran və İraqdan olmuşdu. Bu gün onların əksəriyyəti bütün dünyada olduğu kimi, Niderlandın ən böyük, gözel şəhərləri olan Amsterdam, Haaqqa, Leyden, Dordrecht, Leyevarden və Rotterdamda kök salıblar. Və bu ölkədə 6-7 min nəfərdən çox olmasalar da, Amsterdam da daxil olmaqla onların 3 şəhərdə ibadət etdikləri (Allaham? Uca Tanının dərgahında onun bəndələrinə - bəşəriyyətə düşmən kəsilmiş bu alçaq, oğru-quldur, başkəsən-cəllad məxluqun olmasına ehtiyac varmı axı?) kilsələri də var.

Maraqlıdır ki, “hay”ların Niderlandda bugünkü sayına gəldikdə Vikipediyada kimi son dərəcə ciddi və dəqiq olan bir mənbə belə bu barədə düzgün məlumat verə bilmir. Onların sayı anlaşılmaz dərəcədə böyük bir intervalla göstərilir, yəni 3-9 min arasındadır. Yəqin ki, əslində onların sayı həqiqətən azdır və bilerəkdən şışirdilərək, 9 min nəfərə “çatdırılmışdır”. Hər halda bu şışirdilmiş

larını” görən Elxan onuna barışmaq istəmirdi ki, ermənilər niyə çoxluq təşkil etdikləri Amerikada (əsasən - Kaliforniyada, Los-Ancelesdə), Fransada, Suriya və Livanada olduğu kimi Niderlandda da “mənəmlilik” etməyə çalışırlar?

nun Avropada apardığı müharibələr nəticəsində işgal edilən Amsterdamda həyat səndüyünün ermənilərin də Niderlandda yaşayışına son qoymulmuşdu. Ancaq çox qəribədir ki, heç vaxt öz dövləti olmayıb, Azərbaycana və türk dünyasına qarşı ideoloji təbliğatı genişləndirmələri, texri-

rəqəm də orda yaşayan 20 min azərbaycanlılarının sayından iki dəfədən də az olsa da, Niderlandda “baş aparmağa” çalışımları, dinc durmayıb, Azərbaycana və türk dünyasına qarşı ideoloji təbliğatı genişləndirmələri,